

عنوان مقاله:

واکوی تاثیر نقش آموزگار و سجه وی با فراگیران در رشد یادگیری فراگیران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

فاطمه روزبیکر - کارشناسی تربیت مربی پیش دبستانی دانشگاه علمی کاربردی دهدشت

خلاصه مقاله:

تاثیر گذارترین عامل در پیشرفت تحصیلی فراگیران در زمینه های خاص می تواند منش و رفتار آموزگار باشد. اساسی ترین عامل برای ایجاد موقعیت مطلوب در تحقق هدف های آموزشی، آموزگار است. اوست که می تواند حتی نقص کتاب های درسی و کمبود امکانات آموزشی را جبران کند یا برعکس، بهترین موقعیت و موضوع تدریس را با عدم توانایی در ایجاد ارتباط عاطفی مطلوب به محیطی غیرفعال و غیرجذاب تبدیل کند. در فرایند تدریس، تنها تجارب و دیدگاه های علمی آموزگار نیست که موثر واقع می شود، بلکه کل شخصیت اوست که در ایجاد شرایط یادگیری و تغییر و تحول شاگرد تاثیر می گذارد. دیدگاه آموزگار و فلسفه ای که به آن اعتقاد دارد، در چگونگی کار او تاثیر شدیدی می گذارد، بطوری که او را از حالت شخصی که فقط در تدریس مهارت دارد خارج می کند و به صورت انسان اندیشمندی در می آورد که مسوولیت بزرگ تربیت انسان ها بر عهده اوست. تعلیم و تربیه دو بال ترقی و پیشرفت می باشند و بدون نظام شایسته ی آموزشی - تربیتی، نمی توان به جایگاهی از رشد و شکوفایی رسید. آموزش اساسی و زیربنایی نیازمند آموزگاری است که راز و رمز تعلیم و تربیه را بداند و خودش الگوی تربیتی برای متعلمین باشد و خود را به صفاتی ارزشمندی بیاراید تا بتواند بر فراگیران اثر مثبت گذاشته و نتایج مطلوبی به دست آورد. در این پژوهش به بررسی سجه و منش آموزگاران در رابطه با فراگیران و اثر گذاری آن بر آینده آن ها پرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

سجه، آموزگار، رشدیادگیری، فراگیران ابتدایی، آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1637406>

